

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí v Bratislave 2. apríla 2008 v trestnej veci obžalovaného **R. Š.** pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods.1, ods. 5 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 4. mája 2005, sp. zn. 1 T 1/05, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 256 Tr. por. odvolanie obžalovaného **R. Š.** **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave ako súdu prvého stupňa zo 4. mája 2005, sp. zn. 1 T 1/05, obžalovaný **R. Š.** bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

ako zamestnanec (pokladník – zmenárnik) akciovej spoločnosti **T. (T.)** v jej expozitúre v **B.** v presne nezistenom čase od 24. do 27. júna 2004 si vzal pre seba jemu zverené peniaze banky v hotovosti, a to 4 500 000 Sk, 8 055 EURO a 10 946 USD, čím **T.** spôsobil škodu 5 198 214 Sk.

Krajský súd obžalovanému uložil podľa § 248 ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody na päť rokov, podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. tohto na výkon trestu zaradil do prvej nápravno-výchovnej skupiny, podľa § 55 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. tomuto uložil tiež trest prepadnutia veci a podľa § 228 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaného na náhradu škody v prospech poškodenej **T.** v sume 792 120 Sk.

Proti rozsudku krajského súdu podal obžalovaný R. Š. odvolanie, ktorým sa domáhal zníženia uloženého trestu na základe použitia § 40 Tr. zák. Obžalovaný pritom argumentoval tým, že počas trestu nespojeného s odňatím slobody by mohol úspešne nahrádzať spôsobenú škodu; poukázal tiež na svoju doterajšiu bezúhonnosť a svoju starostlivosť o chorú matku.

Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 252 Tr. por.) primárne konštatoval, že odvolanie je prípustné (§ 245 ods. 1 Tr. por.) a že nezistil dôvod na rozhodnutie podľa § 253 ods. 1, ods. 3 Tr. por.; v zmysle § 254 ods. 1 Tr. por. preto preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu predchádzajúceho konania, pričom dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Krajský súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu (§ 2 ods. 5 Tr. por.), v rámci riadneho procesného postupu; zistený skutok obžalovaného potom správne právne kvalifikoval ako trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., lebo obžalovaný si prisvojil jemu zverenú cudziu vec a spôsobil tak škodu veľkého rozsahu (aj z pohľadu súčasného právneho vymedzenia tohto pojmu).

Obžalovaný napokon ani výrok napadnutého rozsudku týkajúci sa jeho viny odvolaním nenamietal, pričom Najvyšší súd tiež nezistil dôvod na zmenu verdiktu; v podrobnostiach poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku krajského súdu, ktoré si osvojuje.

Krajský súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici stanovenej zákonnej sankcie, pričom sa zaoberal tiež návrhom obhajoby na uloženie trestu nespojeného s odňatím slobody (po jeho znížení aplikovaním § 40 Tr. zák.); nezistil dôvod na také rozhodnutie o treste.

Najvyšší súd konštatuje, že poľahčujúce okolnosti boli zohľadnené pri uložení trestu obžalovanému na dolnej hranici trestnej sadzby. Okolnosti prípadu však neodôvodňujú aplikáciu § 40 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia

slobody, lebo obžalovaný konal premyslene, aj keď nekomplikovane. Jednoznačne sa chcel sám nelegálne obohatiť, po spáchaní trestného činu opustil Slovensko s úmyslom cestovať (ako sa sám vyjadril); paradoxne potom vyznieva jeho tvrdenie uvedené v odvolaní, že potrebuje sa starať o chorú matku.

Obžalovaný spláca rôzne pôžičky, čo môže byť výkonom trestu odňatia slobody ohrozené (ako na to poukazuje v odvolaní), ale ide o dlhy, ktoré vznikli až po spáchaní trestného činu, teda v období, keď si obžalovaný už musel byť vedomý nastávajúcej sankcie. Proti zámeru sledovanému obžalovaným v odvolaní však svedčí najmä zistenie, že do rozhodnutia súdu druhého stupňa zaplatil poškodenej T. len minimálnu časť náhrady škody spôsobenej trestným činom (cca 3 000 Sk), a to napriek časovému odstupu od deliktu.

Najvyšší súd na tomto základe dospel k záveru, že v rozhodovanej veci neexistuje základ pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody obžalovanému pod dolnú hranicu trestnej zákonnej sadzby (§ 40 ods. 1 Tr. zák.). Odvolací súd zároveň zistil, že zákonu zodpovedajú aj výroky napadnutého rozsudku o zaradení obžalovaného na výkon trestu, o treste prepadnutia veci (predmety získané obžalovaným z nelegálne získaných prostriedkov), ako aj o náhrade škody; napadnuté rozhodnutie bolo pritom prijaté v rámci legálneho procesného postupu.

Najvyšší súd po zvážení uvedených okolností preto odvolanie obžalovaného R. Š. podľa § 256 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 2. apríla 2008

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: